

GLAS NARODA

Uči se molčati!

Sodobni rek.

št. 126.

Ljubljana, sobota 13. junija 1936

Leto II.

Ali so mar pozabljeni?

Naši kraji in ljudje na meji

Ljubljana, 12. junija.

Naše meje

Sreda važnih dogodkov, pogajanj in konferenc, ki nam mesto vsega drugega dajejo za tolažbo komunikacije, je morda le dobro, da včasih kdaj za spremembo mislimo tudi sami nase.

Recimo in povejmo brez domišljivosti:

V Jugoslaviji smo in ostanemo Slovenci tisti trdni zid, ki je s svojo odpornostjo proti navalu tužine omogočil Jugoslavijo. Ne mislite, da se žaba napihuje v slona. Kar mi trdimo, je resnica, ki jo priznava merodajni svet. Brez nas Slovencev bi

jugoslovansko vprašanje

ob koncu svetovne vojne skoraj niti ne obstajalo — v Avstriji. Če ga pa v Avstriji ne bi bilo, ga ne bi bilo niti na mirovni konferenci. To se pravi, da bi bil obveljal zloglasni »Londonski pakt« brez nas in proti nam, kakor so naši državniški tako radi izražajo v platonškem navdušenju. Tedaj danes ne bi bilo — jugoslovanskega Jadrana.

Kaj to pomeni, ve v Jugoslaviji vsak pošten in resničen patrijot, zdi se pa, da tega ne vedo mnogi politiki, ki jim sicer nočemo očitati — pomanjkanja dobre volje.

Po čem to sklepamo? Odgovor se glasi: Po brezbriznosti za naše meje!

Ta odgovor ni morda diplomatsko-demagoška fraza, ampak krik narodove duše.

Razmere na naši meji so obupne. Ne samo danes, ampak od vsega početka. Kdor se potrudi in s katastralno mapo v roki ljudi ob meji, bo našel gorostasnosti, ob katerih mu bo odrekla pamet, ako se mu ne bo razlil žolč.

Toliko je bilo govora o razvodju med Jadrantom in Črnim morjem, meja pa se na to čisto nič ne ozira. Kakor da je tamkaj kolovratil zarubljen kmet, ki se je v obupu napil, taka je ta meja. Pol njive istega posestva v Jugoslaviji, sosednja v Italiji, res — oprostite besedo: kakor da se je kura izprehajala po gnojšču! In koliko je v Italiji slovenskih vasi, katerih vode se kot ponikalnice izlivajo v Črno morje! Ali je sploh kdo kdaj ugotovil razvodno črto? Kje je dostopen rezultat te ugotovitve?

Ta in še bolj trpka druga vprašanja se v človeku dramijo, kadar hodi ob meji. Še bolj žalostno pa je gledanje sedanjega stanja med obmejnim prebivalstvom.

V pojasnilo naj povem tole:

Nekaj let pred vojno je mala občina H. ob sedanji meji imela 6

študentov in 5 študentk, ki so jih vzdrževali pri šolanju starši. Da bi bila šla kaka domačija »na boben«, ni bilo v tisti občini slišati cela desetletja. Danes ni v občini menda nobenega študenta, na prodaj pa je od 16-letne device do uglednega grunta vse, kar kdo hoče kupiti.

In še to: V napetih dneh pred svetovno vojno je pisec teh vrstic v občini skrivaj organiziral fante, da se v primeru vojne ne bodo borili proti slovenskim državam. To je bilo društvo brez protokola, pravil in funkcionarjev, a je vendar odlično uspelo. Nekaj teh ljudi se je vojni umaknilo v Ameriko in so se deloma po vojni vrnili ter v občini v jugoslovanskem duhu zavzemali odlična vodilna mesta. Drugi so v zvestobi do obljube preživeli vojno v nevarni pasivni rezistenci in se kot ranjenci ali ujetniki umaknili avstro-ogrskim ciljem.

Tako silo je to kmetško prebivalstvo razvijalo nekdanj, ko je bilo zasužnjeno v Avstriji.

Kaj pa se godi danes v sodobni narodni državi?

Danes je v tisti občini vse na psu. Od zadnjega dninarja do največjavnega kmeta vse omahuje pod pezo gospodarske stiske in brezbriznosti tistih krogov, ki bi morali najbolj skrbeti za mejo.

Nekdaj junaki — danes izdajalci

Vse gospodarske žile, ki so vzlic siromašnosti pokrajine pomenile vir nekega blagostanja za te ljudi, so danes izpodrezane. Glavni dohodek teh krajev pomenita les in živina. Prvo kot drugo danes ni vredno nič in je trgovsko — gospodarsko gledano, vseskozi pasivno.

Razen teh dohodkov ljudje drugih nimajo. Mest ni v bližini, pro-

Ali vas politika zanima?

Ali vas politika ne zanima?

Vsekakor pa vas mora zanimati roman

„Pod pisanim zmajem“

ki se razpleta v prihodnjem stoletju na Slovenskem, v tistih časih, ko bo že vsa propadla Evropa pod gospodstvom rumenega plemena.

Berite predgovor k temu romanu na str. 5.

Beseda tedna

Ljubljana, 12. junija.

Zdaj smo v sezoni veleselmov, razstav, tuiskega prometa in kongresov. Vse to spada skupaj, ker vse to služi reklamam, propagandi, privlačitvi in požitvi.

In ljudem dela veselje, če kaj lepega vidijo in slišijo. Saj zato hodijo na veleselje, razstave, potovanja in kongrese, da bi kaj lepega videli in slišali. In prinesejo potrebno dobro voljo in dovezetnost kar s seboj.

Zato lahko kdo na kakem kongresu pripoveduje tudi najčudovitejše pravljice, ljudje jih radi poslušajo in radi verjamejo. Da, lahko jim tedaj pripoveduješ, da zunaj jim tedaj pripoveduješ, da zunaj sijaje sonce, čeprav lije iz oblakov, lahko pripoveduješ o dobri letini, čeprav je še daleč do žetve in ni dobro dneva hvaliti pred večerom. Da, smeš se celo potrkati na prsi in reči: Gospoda moja, dobra letina je moja zasluga, ljudje ti bodo to venčeli in časopisji te slavili. Nekdo svedea se bo pri tem mlo smehljaj: ljubi Bog v nebesih, kl je edino Njegova zasluga, če je letina dobra. — No, ljubi Bog je dober mož in milostno odpušča ljudem take in enake baharije.

Saj je vse samo reklama.

*

V nedeljo so imeli v Mengšu Koroščevo proslavo. Veliko ljudstva je bilo tam zbranega, in prav je tako, saj je dr. Korošec res zaslužen mož, noben pravičnik mu tega ne more odrekati. Ampak na tej proslavi nekaj pa le ni bilo v redu. Kadar je takole zbrana velika množica ljudstva, takrat je najlepša prilika govoriti tej množici dobre besede: bratoljublja, spravljivosti, složnosti in pomirjenja. Žalibog pa takih lepih besed ni bilo slišati, ampak so ti in oni govorniki: spet vse preveč pogrevali preteklost in ubirali strune, ki niso baš take, da bi vplivale blažilno na duhove. Ko bi mi tako pisali, bi nam kdo gotovo očital, da hui-skamo. Pa je stal tam zadaj med poslušalci star mož, pozorno vlekkel na uho, kar je pravil govornik o grozodejstvih prejšnjega režima, pa zmajal z glavo: »Hudimana, to sem pa tista leta prav prespal, da tega nisem nič opazil...«

O konfinaciji dr. Korošca je danes veliko govorjenja in pisarjenja. »Slovenec« se kar ne more dovolj napisati o tem, in na raznih shodih slišimo govornike ropotati s tem glavnim šlagerjem proti prejšnjemu režimu. Eno pa je zanimivo: dr. Korošec sam pa o tem ni še črnil besede. Tu se vidi modra umerjenost starega izkušnega politika. Pa bi se takole kak

mlad bojeviti učenček, ki hodi do deželj in se ne more dovoli narkričati proti tistim, ki so danes na telh, lahko marsikaj naučil od svojega mojstra in učenika. Tudi za politiko vella pregovor, da je molk zlato, govor pa samo srebro.

Da je bila konfinacija dr. Korošca težka pregreha nad možem, ki je bil soustanovitelj Jugoslavije in vedno dober patrijot, to je jasno. Povrh pa je bila tudi velika politična neumnost, to smo v našem listu že večkrat povedali.

Gospod Hitler je nekoč izjavil: »Pravzaprav sem dolžan zahvalo svojim nasprotnikom, ki so me preganjali in vlačili po zaporih, saj so mi s tem pomagali do moje karijere...«

Torej gospodje, kaj danes še toliko rogovilite s to konfinacijo ko morda niti ne veste, kako dr. Korošec sam o tem danes misli in sodi? Vsekakor je niemu ta konfinacija več koristila nego škodovala: vsekakor je podvignila njegov moralni kredit v narodu in njegovo popularnost. Kakor mi poznamo dr. Korošca, smo prepričani, da je v svojem srcu nasprotnikom že zdavnaj odpustil storjeno mu krivico; gotovo pa jo je odpustil možu, ki je za konfinacijo pravzaprav bil odgovoren: saj

tistega moža danes ni več med živimi...

*

Ker je pa že toliko govorenja in pisarenja o tisti konfinaciji, nad omenimo še to zanimivost: Takrat se ni smelo nič o tem pisati. Ves svet je vedel, da je dr. Korošec poslan v konfinacijo, ampak noben list ni smel o tem črniliti niti besedice. Bog varuj! Napoleon pa je dejal: »Vsaka poštna vlada mora vsak čas znati zagovarjati svoj dejanja in nehanja. S prikriivanjem in slepomišljenjem se izgubi kredit.« Tako je gospoda moja, s prikriivanjem in slepomišljenjem se ne pride nikamor! In na tisoče stvari je, kjer bi bila na mestu odkrita, poštna beseda, stvaren pameten pogovor. Kako bi to očistilo današnje tako zatohlo ozračje, razbistrilo pojme, pozdravilo splošno razpoloženje!

S svobodno besedo na plan, gospoda moja! Pogovorimo se med seboj kot možje z možmi, pa se bomo bolj poznali in razumeli in — sporazumeli. Odkrita beseda dela včasih čudeže.

Spominjamo se, — kakih deset let bo že tega, — ko je v narodni skupščini na pritožbe slovenske delegacije radi prevelikih bremen, ki se nalagajo Sloveniji, v predmetni govor dr. Gosaria padel tam

meta ni, tujcev ni, kredita ni. Samo pokopališče še obkrožava far-
no cerkev kakor pred 30 leti. In
semkaj legajo nekdanje korenine,
medtem ko mladina dorašča v
močviri bede in gorja.

In spričo tega cvete danes tam.
Kjer je pred leti bila beseda trd-
nejša kakor granit, tihotapstvo z
vsemi boleznimi sencami; raz-
pasia se je lahkomišljenost, nezna-
čajnost in nemorala. Imamo celo
primere, ko so bili ljudje obsojeni
radi — vojnusiva.

Jaz jih ne obsojam. Niti enemu
teh ljudi ne morem reči nič hude-
ga. Rečem samo: Jedro, ki ni zmož-
no ohraniti v zdravju svoj obod,
je samo bolno.

Nameraval sem pisati o vsej
naši severni in zapadni meji. Ko
pa sem začel razmišljati o podrob-
nostih, sem se zgrozil in mi je
zastalo pero. Kriknil bi od peklà
do nebà. — Toda, ali ni že to ma-
lo, kar sem zapisal, strašen krik?

Dal Bog, da bi ga slišali in uva-
ževali tisti, ki jim je namenjen.
Trpečim pa bodi zagotovilo, da
niso pozabljeni. **Iat.**

Človek in zver

Človek mori, dokler se mu hoče.
Zver le, dokler mora!

✱

Zver služi ljubezni, človek se lju-
bezni samo poslužuje!

✱

Na smrt zveri čakajo le za-
radi lakote, na smrt človeka pa čaka-
jo ljudje zaradi dobička in koristo-
lovstva.

✱

Zveri živijo v svetovnem stvarstvu
medsebojno in družno, ljudje pa je v
nad ali podrejenem razmerju.

✱

Mnogokrat bi se moral človek učiti
od zveri, predvsem pa: kako naj
ohrani človeško dostojanstvo.

✱

Zver hodi po svetu v svojem kožu-
hu in nikdar ni še lev trdil, da je ti-
ger, človek se pa navadno kaže z
drugim licem. Trdi, da je ovca, kadar
je volk.

s srbijanskih klopi medklic: »Za
osvobojenje morate plačati!«

»Dobro,« je odgovoril dr. Gosar.
»Plačamo. Ampak imenujte točno
svoto, koliko in kako, mi bomo
pa plačali in potem bomo kvit.
Ampak kar takole naprej in na-
prej na negotov račun, na bianco
menico, tega ne zmoremo. In to
ni ne pošteno ne bratsko.«

Na to ni bilo s srbijanskih klo-
pi nobenega medklica več.

Vidite, to je bila odkrita in mo-
žata beseda. In je zalegla.

Zato pravim: Pogovoriti se je
treba, vse medsebojno razčistiti
in se pobotati Clara pacta, boni
amici — jasne pogodbo, dobri pri-
jatelji. **Aemonus.**

Janez je na vso moč »hofiral« lepi
Mari. Nekoč jo je hotel poljubiti, kar
je pa Mara odločno odklonila rekoč:

— Ne, jaz se ne bom poljubovala z
nobenim moškim, dokler ne bom za-
ročena!

Janez potegne listek, napiše nanj
svoje ime ter ga poda Mari:

— Evo gospodična, moj naslov. Čim
se bosta zaročila, mi takoj pišite, da
vas pridem poljubovat do onemoglo-
stil!

Mi vam - vi nam

V želji, da naš list postane res glasilo vseh naših čitateljev in
da se bo v njem izražalo tudi njihovo mnenje o raznih javnih vpra-
šanjih, otvarjamo z današnjo številko

javno besedo

In prosimo vse čitatelje in čitateljice, naj nam odgovore na tale vpra-
šanja:

1. Kdo je po vaši presoji najboljši politik v Jugoslaviji? In koga
smatrate med Slovenci za najboljšega politika?
2. Kako si zamišljate ureditev oziroma rešitev našega denarstva?
3. Kako bi dosegli razdolžitev prezadolženih stanov?
4. Kako upate rešiti naša podjetja iz tujih rok (TPD, KID, itd.)?

Naši čitatelji naj odgovore na vsako vprašanje, za katero se
zanimajo, na kratko v nekaj vrstah, ker dolgih odgovorov radi po-
manjkanja prostora ne bi mogli priobčevati. Dopisov, ki bi naspro-
tovali oblastvenim predpisom, seveda ne bomo mogli objaviti.

Vsakdo, ki želi na svoje pismo posebej pismenega odgovora ali
neposrednega dopisovanja z nami, naj to v pismu posebej omeni in
priloži Din 5.— v znakah.

Tako bo naš list s krogom svojih čitateljev v ožjih stikih in
postal res to, kar je bil že od početka njegov namen: glasilo za vse
in vsakogar.

Javna beseda o zgornjih vprašanjih traja do 8. julija tako, da
moramo zadnje odgovore, ki jih še lahko objavimo, prejeti najkasneje
do 6. julija. Po zaključeni tej besedi razpišemo tekmovanje o tem,
kateri izmed objavljenih odgovorov je bil čitateljem najbolj všeč.
Tisti odgovor, ki prejme največ glasov, dobi nagrado, ki jo bomo
razpisali.

Ob taki tesni povezanosti in v želji »Vsi za enega, eden za vse«
— vabimo vse, ki so dobre volje, na plemenito tekmo!

Uredništvo in uprava »GLASA«.

Ubijanje na daljavo

Strašni izumi in dognanja

Človeštvo gre v svojem razvoju
svojo triumfalno pot naprej, tehnika
vrtoglavo napreduje. Eno je pri vsem
tem silnem napredku značilno in ver-
no sledi stari normi: nič ni na tem
svetu novega. Čudno se sliši takale
ugotovitve, pa je vendar le resnična.

Vsporedno s pozitivnimi izumi gre-
do tudi negativni. Abesinijo so zavo-
jevala moderna letala in pa strupeni
plini. Marsikdo misli, da so plini pri-
dobičev moderne dobe, pa temu žal-
bog ni tako.

Strupeni plini so morili ljudi že v pradobi

Velikanska skupna najdišča pračlove-
ka v različnih votlinah in brlogih
nam jasno kažejo, da je ogljikov plin
monoksid že moril te praljudi po njih
bivaliških. Zadnje čase so tudi dognali,
da so se že stari Rimljani postu-
ževali plinov, ki so se razvijali pri
gorenju smole in žvepla. Pred utrd-
bami so zažgali velikanske grmade in
nanje sipali obe snovi, da so tako
omamili sovražnika.

Nemci razburjajo svet zopet z no-
vim strašilom. Nemški tehniki so pri-
šli na »ženijalno« misel ubijanja z
zvokom. Postavili bodo kar nekakšne
sirene in z njimi tulili toliko časa, da
bo sovražnik popadal v silnih mukah.
Dokazano je namreč, da človeški or-
ganizem prenese le gotove tone v
akustiki, kar je pa višje od človeške-
ga dojemanja, tega človek ne dojema
s svojimi čutili; če pa še umetno zvi-
šamo število dojemljivih treslajev, je
to za človeški organizem pogubno.
Tak nesrečnež umre v silnih mukah.
Znana nam je še pravljica o ruskem
orjaku, ki je moril ljudi s strašnim
žvižganjem. Prebival je globoko v
gozdu in tam prežal na svoje žrtve.
In tako se tudi ta stara pravljica vra-
ča nazaj v realno življenje, ki je pa
tedaj ko je nastala imela gotovo pod-
lago za vsaj delno resničnost.

Skrivnostni eksperiment

Ni se padla v pozabljenje senzaci-
onelna vest, da je prišla iz dežele
tehnike in napredka iz Nemčije. Tudi
neprižadete osebnosti so vedele pove-
dati, kako so se kar sredi voznje
ustavljala vozila v nekem delu nem-
ške države in se na noben način niso
dala premakniti. Čim je tisti čudežni
vpliv prenehal, so se zopet vozila da-
la svobodno kretati po cestah. Ko se
je ta senzacija razvedela po tehnič-
nem svetu, so vse države postale po-
zorne na Nemčijo. In sedaj je pač vse
to nekako zaspalo, sigurno na nem-
ško višjo željo. Trdili so tedaj, da se
je za ta eksperiment prekmalu zve-
delo, kar ni bilo vseč izumiteljem. V
zadnjem času se je tudi dosti govorilo
o ubijanju na daljavo. Nastale so
najrazličnejše kombinacije in verzije.
Baje so poizkusi pokazali naravnost
»sijajne« uspehe, kako se da kar na
stotine kilometrov ubiti cela mesta.

Havajski čarovniki

Kot v ironijo naši kulturi, je pa
pred kratkim izdal Mr. Freedom Long
obširno razpravo o — Havajskih oto-
kih. Mr. Long je živel štirinajst let

na Havajih in je tam proučeval tajin-
stveno ter za nas belce nesluteno ha-
vajsko magijo. Resnost pisatelja, ki
je obdelal stvarno res znanstveno,
nam je dovoljno jamstvo, da so nje-
gove trditve tudi resnične. Mr. Long
trdi kategorično, da havajski čarov-
niki lahko ubijejo človeka na veliko
razdaljo. Ljudstvo te čarovnike ime-
nuje »kahune«, kar bi pomenilo last-
nika velike tajnosti. Kahuni učijo in
verujejo, da ima človek v sebi dva
duhova, ki potem po smrti tudi lo-
čeno obstojata dalje. Enega imenuje-
jo »unifil«, drugega »uhana«. Kahuni
so prepričani, da je mogoče s pomoč-
jo takozvane »mane«, to je hipnotič-
ne sile zapovedovati »unifilu« in pa
»uhanu«.

Kakor lovski psi

Kadar hoče čarovnik, da ubije člo-
veka se najprej uspava v globoko
spanje imenovano transo. Pokliče s
svojo silno voljo oba duhova in jima
zapoveduje. Da se izključi vsaka
zmota, mora imeti tak čarovnik tudi
kakšno malenkost smrti namenjene
osebe, na pr. kos nohta, prepoteno
srajco, slino itd. Čarovnik nato po
tej sledi napoti svojega unifila, kot
nekakšnega lovskega psa, da usmrti
nesrečneža. Mr. Long trdi, da so tudi
točno v treh dneh umirali ti smrtni
kandidati vsled nezane bolezni!

Čarovniški kahuni pa tudi lahko na
daljavo kontrolirajo delovanje teh od-
poslanih morilcev. V ta namen se po-
služujejo posebne kristalne čaše vo-
ve, v katero vržejo temen kamen. V
vodi vidijo vse delovanje in kretanje
unifilov in kuhanov.

Mr. Long nato v svoji razpravi na-
vaja posamezne primere, ki so se pri-
petili na Havajih. Delovanje teh ka-
hunov je takos plošno znano po vsem
otočju, da živi ljudstvo stalno pod
njih vplivom. Civilizirani svet si se-
veda zna vse to znanstveno razložiti
z razlago hipnoze in silne sugestije
teh kahunov.

Izključeno ni, da se bo vojna stra-
tegija tudi kdaj poslužila vseh teh
spretnosti in nas bodo ubijali havaj-
ski kahuni. Vsekakor pa gotovo tak-
rat, kadar se bo dvignilo rumeno
pleme, da pohodi belo pleme.

*Ne kupuj pri trgovcu, ki ne dela rek-
lame! Ali ima: slabo blago in si ga ne
upa ponuditi preveč javno, ali pa mu
gre že brez reklame trgovina dovolj
dobro. Oba ne zaslužita, da jih podpi-
raš s svojim nakupom!*

— Vaša drama je sinoči sijajno-
propadla! Ljudje so metali na igral-
ce gnila jabolka in gnila jajca.

— To je že vse res! Ampak ali ste
slišali tudi ploskanje? Nekaterim je
bilo pa vendar všeč!

— Ploskali so le tedaj, če se je ko-
mu od gledalcev posrečilo zadeti
igralca z gnilim jajcem sredi čela.

Išče se:

ŽENIJALEN UREDNIK

ki zna kljub višji sili v listu napisati vse tisto, kar javnost najbolj
zanimajo, in sploh urejati list tako, da mu ljudje verjamejo in se
zanj pulijo, in

ŽENIJALEN UPRAVNIK

ki je sposoben iz lista, proti vsemogočni konkurenci, razpolagajoči
z vsemi sredstvi in tudi z vso močjo, da ga zatre, vendarle napra-
viti pridobitno podjetje.

Ponudbe pod šifro »Tudi nemogoče je mogoče (princ Evgen)«
na upravo »Glasa«.

Teden v verzih

Kako je pesnik naš dejal:
»Pustite mrtle z mirom«
Kdor je z ljubeznijo začel,
končal bo rad s prepirom.

Čemu vam tole govorim?
Ker mi je za resnico:
Čeprav tu tam rad kdaj molčim,
borim se za pravico.

Politika je huda reč,
povzroča včasih krče,
Ljudje po njej prevračajo
tu kozla, tamkaj vrče.

V zakup Slovenci dalt smo,
poštenost in moralo,
zdaj od kupčije nam je le
še kup dolgov ostalo.

Kjer naj ideje bi bité,
stoje le črke gluhe,
naj se konča na S, na Z —
blagajne so pač suhe.

So prazna srca, prazen žep,
brez upa naše nade:
Kar več življenja zmožno ni,
to naj pač v smrt razpade.

Kdo naj posluša še koncert
slovenske polomije:
Ljudje reko, da siff so
gladu in beračije.

Zato je pesnik naš dejal
»Pustite mrtve z mirom«,
v politiki mrličev roj
bi rad končal s prepirom.

Pustimo to, kar je pri nas,
ozrlimo se po svetu,
se zdi, da tudi tamkaj kvas
v kipečem je zaletu.

Na desni dum, na levi Blum,
kdo pojde tu po sredi?
Ljudje trpe, drhte, groze
v obupa mrki bedi.

In dum in Blum in roženkranc
in stavk oklep železni,
vse to zgovorno priča nam,
da so bogovi jezni.

Hoteli goljufati smo
naravo, nje zakone
in žlivo kri in žulje vse
preliti smo v — kanone.

Kanon Pariz, kanon Berlin,
Rim poln je dinamita —
in kjer kdo kaj spregovori,
je laž, na sveže umita.

Kot zver zijajo v nas čerti,
brez ladij smo mornarji
In London, Tokio, New-York
žare v viharjev zarji.

Le mi Slovenci, mi smo ml,
smo ptiči brez peroti,
Bogu in sebi in ljudem
smo venomer na poti.

Zarili smo se kuščarji
v uboge svoje skal'ce,
igračkasto igramo se
še klero — liberalce.

Pri nas nihče nič ne velja,
kdor zmožen ni intriga:
»Bog živi« — »Zdravole« — Črke
nam
so še edine brige.

Obtoženec, zakaj ste vzeli denar?
»Da sem mogel plačati najemnino,
gospod sodnik«

»Tako, tako... No, bomo pa poskrbeli,
da vam dvanajst mesecov ne bo
treba plačevati najemnino.«

Trgovec, ki oglašuje, ima gotovo čisto vest, on stavlja blago svobodno na ogled in to tudi javno pove, ker ne računa samo na trenutni dobiček. Le špekulant se skriva in čaka skrivaj da vjame slučajnega nevedneža.

==

Da ima reklama uspeh, je spoznal že tuji svet. Reklama ne podraži blaga radi svojih stroškov, temveč ga poceni radi popularnosti ter radi izdelave blaga v večji množini. V tem je tudi eden glavnih uspehov reklame!

PROŠEK, ZLATO KAPLJICO, VERMOUTH, PLAVAC

NAJBOLJŠE VRSTE, DOBITE PRI STARI VINSKI TVRDKI

PERO KOLIĆ — Dubrovnik

OSNOVANI LETA 1877.

SKLADIŠČA: BEOGRAD, ZAGREB, PRAHA.

NA ZAHTEVO BREZPLAČNI VZORCI.

CENE SOLIDNE.

Križem kražem, mirne dražim

Kako je kolporter Pik dobil nekaj na glavo

Ljubljana, 12. junija.

Souček božanstveno greje ljubljanske kosti posamezno zbrane pri posameznih stvorih, ki jim pravimo tudi ljudje (čoprav tega večkrat ne zaslužijo!) Posamezno ali pa v dvoje (je lepše!) lazijo po cestah, delajo napoto avtomobilom in tramvaju, še celo samemo »nebeškemu Ikarusu« se zoperstavijo tako, da mora rad ali nerad treščiti vanje, jih polititi z gorečim bencinom, da tako zgorijo na žrtveniku svojega duha!

No in tako sem tudi jaz prerival ljudi sem in tja, se jim ogibal, delal gnečo (uradno povedano: gmoto!) ustvarjal javno mnenje (pa nič proti državi prosim! Ker država sem tudi jaz sam kot delec njen in v lastno sklado vendar ne bom pljuval.)

— Vidiš ga, tale je pa svojčas prodajal Glas, sedaj so jim pa dali pogobul — mi sikne mimo glave piskajoč glasek. Verjemite mi, da me je pogrelo takšno »ugotavljanje«. Potreben bi bil lakonski odgovor! Ga že imam:

— Resnica oči kolje! — In že romam naprej, Kar zazijal je, Parkrat mu je še zažvižgalo skozi grlo, zato raje nisem počakal, da bi še meni začela ta pritlikava resnica »oči klati«.

— Hej ti, vaš »Glas«, je res nehal izhajati?

— Res, na počitnice je šel Kdor molči, se devetim odgovori, sicer je pa bolje molčati, kot lagati!

— Hudiča, lagali ste?

Zazdelo se mi je, da sem predaleč zašel, zato brž zavijem:

— Kdo pa danes ne laže?

— Tisti, ki trdi, da se kriza še ni prav nič omilila, ta prav gotovo ne laže! In tisti, ki trdi, da imamo Slovenci toliko strank, kolikor glav, tudi ne laže! — je ugotovil drugi možak.

Joj, ta je pa eden političnih, pred tem pa le pozor! Bog ve, s kom ima veze? Takile so nevarni, s samim hudičem se zvežejo, podpišejo z njim pogodbo za devetstodevetindevetdeset let in potem jim pa sam Belcebub nosi novce kar v koših, mi pa trdim, da jim politična »konjunktura« nese in nosi toliko in toliko. In tako ti ubogi zaslužni možje trpe na ugledu in dobrem imenu. Zato sem jo rajši pobrisal naprej.

— Hej ti, kaj je z »Glasom«?

Za vruga že zopet! Po pravici ne smem, lagati ne maram, kaj naj porečem? Pa me že prehiteli rekoč:

— Je zmurnil?

— Samo zamrnil, kakor naš denar. Pa saj bo zapihal na jesen tisti južni veter, ki bo vse skupaj otajal »Glas« in denar, kakor je že napovedano, da ne bo med nami več krega.

— Ali ga bo?

— Seveda bo! Ali ne veste, kaj pravi Klabund v Krednem krogu: »Bogovi južni varujte me pred naklepi

demonov severnih!« In nas so pretili uničiti »demoni severni«.

— Pa sedaj?

— Nič! Za nekaj časa smo sedli v bolj varno zakotje, da se obvarujemo pred »demoni severnimi«.

In možu je bilo takoj vse čudovito jasno! Prišlo je nanj razodetje, da je sedel, čeprav ni bilo v bližini nobenega stola. Jaz pa zopet naprej in naprej! Glavo sem tiščal kar med ramena, da me zopet kdo ne bo onegavil, kaj je s tem preklemanim Glasom. Do danes nisem vedel, da smo bili tako priljubljeni (in tako trn v petili) sedaj šele vem. O bogovi južni zahvaljeni, da ste nam pokazali demone severne in njih sovražne naklepe! Sicer mir, »Glas« ni vendar nikdar imel bogov v zakupu, še manj pa, da bi si lastil to pravico.

— Hej ti glasnik »Glasov«, sedaj bo pa konec s teboj in tvojim trobenjem, smo te, kaj?

— Ste nas, ste! Ampak kvečjemu še bolj priljubili med narodom! Ker tako smo postali tudi mi narodni mučeniki, dasi na naknadno znatno odškodnino ne reflektiramo.

Izdatna nagrada

Za malenkost

Ljubljana, 12. junija.

V sodni dvorani. Malo poslušalcev, večinoma kmečkih ljudi.

Obtoženec je mlad, vitak plavolasec. Zagovarja se s priznanjem deloma, deloma pa z razburjenostjo. Seveda. Veste, za kaj je šlo? Za vžigalnik.

To namerč ni malenkost. Vžigalniki so pri nas prepovedan sad. So pa za te dni, ki jih preživljamo, skoraj ekonomska nujnost. Saj ne bomo tega razlagali, kako in kaj. Vsak kadilec ima o tem itak že svoje mnenje.

Zasliševanje, govorjenje sem in tja. Slika, kakor jih vldimo včasih pred kinematografi. Fant si našge cigareto. Amen.

Pride katastrofa. Oblastni organ hoče po predpisih vžigalnik zapleniti. Fant se brani in upira. Zmerja ga. Seveda lete psovke, take pač, kakor cveto na naših vrteh.

Nekaterih se spominja, drugih ne več. Jih ne taji in ne priznava. Pa je še rekel, da ga bo treščil v vodo, ako ne izgine. No, ni bilo mišljeno tako resno, ker je voda oddaljena od

Todaj pa je nekaj puletelo na mojo ubogo glavo, zašumelo je, segel sem v lase, pri tem pa zučutil uš. Mož mi jo je »preselil« iz svojega rokava na mojo glavo, ko je zamahnil. Sprva sem se ustrašil te živalce, kmalu sem se pa razveselil, saj vendar uš pomoni denar! Zasmrdelo je po žveplu in smoli, in moža ni bilo nikjer več! Prišlo je pa sedaj tudi nad mene spoznanje in razodetje! Sam hudič me je skušal in me mučil. Na tleh ležeča uš je pa kar zamrgolela, hipoma jih je bilo na milijone in razleze so se od vzhoda do zapada. Sedaj je ta golažen že tako razširjena po mili naši domovini in gorje mu, kdor se je ne otrese pravočasno. Zažre se v kožo, kosti in kri, napade možgane ter jih napravlja senilne. Posebno besno napada ter uničuje vse, kar so zgradili drugi. Vsa naša dobra hotenja, vsa naša trdna volja, ves trud, vse nič ne pomaga proti besnim napadom takih bolnikov, okuženih po sami peklenški uši, ki je broja zavisti, razdora, napuha in pohlepa — pa še škodljivega veselja, če se bratu godi slabo.

Pik.

hiše kakšnih 8 metrov, fant pa ni tak orjak, da bi koga mogel vreči 8 metrov daleč.

Sodišče sodi. Vse upošteva. Neoprečnost in cel kup olajševalnih okolnosti. Pa so le paragrafi hudi. Prestopek sam in pa še uradna oseba. Sitna reč. Pa prisodijo gospodje v imeiu postave fantu

1 mesec in 3 dni

300 Din povrhu.

Pravni pouk. Fant stoji kakor sveča.

— Ali sprejmete kazen?

Nak, tega pa ne! Za tako malenkost, da bi sedel cel mesec in šo tri dni? Ne, tega pa ne. Ni toliko vredno in tudi ni mislil z besedami tako zares. Vložil bo torej priziv in revizijo.

Državni pravdnik posluša. Niti nasmejniti se noče. Samo s tihtim glasom pove, da tudi on vložil priziv.

Dvorana se prazni. Potoki črnili, ki so tekli za nezaten vžigalnik, se suše — do prihodnjic.

Zunanji svet je že zdavnaj spoznal pomen reklame, zato pa tudi uspeval! Ali res hočeš na vsak način propasti? Če tvoja reklama ni imela uspeha, ni tega kriva reklama, temveč ti sam. Znal je nisi pravilno usmeriti, še manj pa pravilno sestaviti. Zaupaj se samo strokovnjakul

»Očka, zakaj pa imajo žirafe tako dolge vratove?«

»Ker se hranijo z listjem dreves.«

»Zakaj pa raste listje tako visoko?«

»Da se žirafam ni treba pripogibati.«

Zjutraj in zvečer:

Med bedo na periferiji

Ljubljana, 12. junija.

Poletje je tu in pasji dnevi se bližajo, a vročine ni. Ker pa se je uprlo sonce, je vroče vsaj drugje.

Konec šolskega leta je tu in mnogo njih, ki so upali, so sedaj brez upanja. Ko gre človek takole zjutraj po mestu, oziroma po tistih delih mesta, ki jim pravimo periferija, srečuje pare in skupine v iskrenih razgovorih.

»Obljubila mi je popravnega, zdaj pa pravijo, da bom čisto padla —.

Besede se lomijo, so včasih brez zveze, včasih zgoščene kakor aforizmi. Kaj, kdo, kje, zakaj in čemu je obljubil?

Gre včasih za profesorja, za učitelja, za mojstra, včasih za fanta ali za oko postave.

Kurja očesa, trdo kožo in zarasle nohte vam odstranimo brez bolečin, ter strokovnjaško zmasiramo noge v naši pedikuri.

Obiščite nas, prepričajte se!

Nega nog Din 10.—

Ljubljana, Selenburgova 7.

Začaran svet

Periferija je namreč začaran svet. Biser in smet, sonce in blato, vse se družijo v neposredni sosesčini. Biserov je nekaj. Kdo jih najde? Gorja je dosti. Kdo ga vidi?

Tu je leglo malih afer, zarodek samomorov in skrivnostnih nezd, tu je kraj, kjer se trpljenje skriva za krinko pajacev.

Bi kdo dejal, da me vse to nič ne briga. — Prav.

Bi pa jaz dejal, da javnosti nič ne briga, če poročajo listi, da je tu ali tam kdo koga ubil, da je mati zavrгла plod, da je fant ubil dekle, da je žena pobila moža, bi torej dejal jaz na

vse to, da tudi ti dogodki nikogar nič ne brigajo. Čemu soditi, kar nam ni na srečo?

Usodne resnice

Tako smo si torej na jasnem. Radi bi bili ljudje, a smo zveri. V skrbi za parado pozabljamo vsakdanjost. Za asfalt skrbimo, da je vedno v redu in očiščen, za plesen in vlago v predmestjih nimamo oči.

Res je pa, da se slomi množe počasi in minejo leta, preden par slonov da mladiča.

Res je pa, da se sloni množe pomnože s pošastno naglico. Iz ene same jih v nekaj urah nastane milijarde.

To je problem, dragi moji. Recite mi, da nisem resen, recite mi, da sem demagog. Prav. Saj ste ljudje in vam moram verjeti:

Toda jaz vas vabim zvečer v tiste mrtve gaje, kamor doslej zahaja samo beda in »po službeni dolžnosti« odrejeni — policist. Tam bomo gledali in poslušali: Teh ljudi ni strah in ne sram. In boste videli, da lakota, ponižanje in pomanjkanje niso strup za največjo šibo človekovo, za ljubezen, ampak prej blagoslov.

Tu se ljudje vdajajo naravi brez računov. Ne gre za to, kaj bo jutri. Trenutek je tu; Zgrabi ga, kdor more!

Sloni, ali čutite, kako strašnega tekmeča imate v bakterijah na periferiji? Nemara pridete kdaj semkaj na sprehod in tedaj vas bo drage volje vodil.

Jat.

KOLESA

malo rabljena in šivalne stroje vseh znamk, ki popolnoma odgovarjajo novim, po nizki ceni kupite, (tudi obročno) edino pri

»PROMET«

(nasproti križanske cerkve).

Sen kresne noči

Kako ga je doživela gospa Evelina

Z gospo Evelino sva bila v kinu »Sloge« in gledala film »Sen kresne noči«.

Gospa Evelina je bila ves čas kar zamaknjena, tako jo je ta film očaral, in še zdaj, ko jo spremljam domov, je vsa prevzeta: njene oči se svetijo, lica ji žarijo kakor razveseljenemu otroku.

»Ah to je najlepši film, ki sem ga kdaj videla! In najrajši bi ljudem tu na ulicah klicala: pojdite si to pogledat! Kar žal mi je za vse, ki ga ne bodo videli. Veste, Joe, če moja srečka zadene, pa bom naročila ta film in povabila vso Ljubljano. Ah, ali nisem otročja, Joe?«

»Boga zahvalite, da ste, madam. Tudi mena je zgrabilo, moram priznati. In vidim, da mi je ostalo v duši še nekaj tistega, kar... No, to ni važno. Ampak

kaj vam je bilo na tem filmu naj bolj všeč, madam?«

»Vse, Joe! Te slike, ta oprema, ti igralci, — sijajno, sijajno! To je Reinhart, to je Šekspir, to je angleški humor in groteska! Taka fantazija, taka čarobija, taka razkožna opoiznost! Čudovito... Z vso dušo sem presanjala tudi jaz sen kresne noči — zanešena v drug, čaroben, blažen svet. Ah, Joe, kako lepo je takole doživeti pravljico — jaz sem jo doživela, in bom temu filmu večno hvaležna za ta užitek. Ali me razumete, Joe?«

»Seveda vas razumem, madam. Zato si pa ne morem predstavljati, kako bi kak ljubljanski cvičkar in filister, ki ga hočete povabiti na gratispredstavo, našel v tem filmu kaj užitka. Kvečjemu bi zabavljal.«

»To nič ne dé, Joe. Zato bo pa toliko drugih našlo toliko več užitka.«

»Ta pravljica ima tudi svoj globoki življenjski misel, pravim čez čas. Šekspir je to po svoje prikazal. Ali ste doumeli tisti misel, madam?«

»Pravljica je že sama sebi misel, več pa treba ni,« je odgovorila Evelina. »Zaenkrat o smislu tudi nič ne premišlujem. Vendar si bom Šekspirov »Sen kresne noči« zdaj še enkrat prebrala in preštudirala. Potem bova pa o tem debatirala, Joe. Ampak zadržaj me pustite, da se zibljem še vedno samo v snu kresne noči...«

Pustim gospo Evelino na miru. Ampak strašno rad bi vedel, kaj pravi ona k tistemu, da se lepa gozdna vila zaljubi v osla. To kar je meni na filmu največ dalo misliti. Vendar si ne upam prav napeljati pogovor na to točko. Gospa Evelina bi takoj zaslutila ka-

ko bodico. Naposled pa, ko sem spremil gospo Evelino že do njenih hišnih vrat, riskiram to in pravim:

»Diven je bil prizor, za moške oči prava paša, ko tista prekrasna vila — pestuje osla... Ta vražji Šekspir... Tu jo je pogruntal!«

Gospa Evelina me postrani ošine izza polzaprtih trepalnic, to je njena navada, pomolči za hip, nato pa pravi:

»Je že tako v življenju, mister Joe. Zadržaj sem rekla svojemu možu, ko sva se nekaj pričkala. Najboljši ženski se lahko primeri, da poroči osla.«

»In kaj je na to dejal gospod soprog?«

»Dejal je: Najpametnejšemu možu se lahko primeri, da poroči gos. Pa sva bila bot. Lahko noč, Joe.«

Taka je gospa Evelina. Ona ni pravljica, ona je resničnost. Joe.

Male bolj zveste kakor velike

Pariški advokat dr. Moro, poznani strokovnjak za ločitvene tožbe je napisal v nekem pariškem listu zanimivo razpravo o ločitvah zakona. V tej stvoji razpravi navaja najrazličnejše vzroke ločitve in zakonskih kriz. Značilno pa je, da trdi dr. Moro, da so majhne žene nizke rasti najboljše in najbolj zveste žene. Le redkokdaj se ločijo od svojih mož. Nasprotno se pa ženske visoke postave največkrat pojavljajo pred ločitvenim sodnikom. Od vseh žena, katere je dr. Moro ločil jih je bilo 94% visoke rasti.

Še nekaj o ljubezni

Ljubezen živi od prvih početkov, od prvega zanosa, prvih strasti in — laži. Ljubezen živi od prvih razočaranj in bolečin. Ljubezen umira in umre, ko se pojavi zavest, da ljubezen more umreti, ker mora vsemu na svetu priti tudi — konec.

★

Največje priznanje veljaj ljubezni zaradi tega, ker je iz nje rojena — umetnost!

★

Ljubezen je zadnje sredstvo, da si moški osvoji žensko, ki ni naprodaj za denar.

★

Nekateri ljudje ljubijo s srcem, nekateri z denarnico, nekateri s strastjo, nekateri — nekateri — Ampak tudi srce, razum, a še prav posebno denarnica, morajo biti — polni.

★

Moč poljuba zaljubljenega ženske ni merilo za njeno iskrenost!

★

Nekateri ljudje se poročijo, da bi uživali v ljubezni, nekateri pa uživajo v ljubezni, ker se niso poročili.

★

Ljubezen, ki se začneja z lažjo, se redno konča z resnico.

Glas ima prijatelje

Vsakdanje misli

Običajno pravijo: Obleka dela človeka. Točneje bi pa bilo: Obleka dela ženo, a zadoljuje moža!

So ljudje, ki so s svojim pseudonimom dosegli svetovno slavo. Še več je pa takih, ki niti s svojim pravim imenom ne morejo doseči prav nič!

★

Kdor trpi od prve ljubezni ima brezspeče noči. Pozneje, ko se človek navadi na ljubezen, pa noče žrtvovati zanjo niti enega popoldanskega spanja.

★

Nesmrtost velikih mož je velikokrat le zasluga prebranih potomcev.

★

So ljudje, ki so samo radi svojega razvedrila pesinisti.

★

Odpovedati se sebičnosti je isto, kot odpovedati se življenju.

★

So ženske, ki strastno želijo, da bi se naučile, kako se strastno sovražiti!

Trgovca, zakaj tožiš, da ti gre kupčija slabo? Ali pa tudi kdaj ponudiš kupc suvoje blago, ali tudi kdaj inse-riraš? Čakati, da pride kupec sam k tebi, se pravi umirati. Zato počivaj v miru na kupu svoje revščine!

Student Jaka stopi v trgovino. — »Kaj želi gospod?« se mu priklanajo izza pultov.

»Nič,« pravi študent Jaka. »Zunaj dežuje.«

★

Mož: Draga ženka, letos nam pa ostaneta na izbiri samo dve letovišča, za počitnice: ali Gradaščica v Kolesiji ali pa Ljubljana na »špicu«, sedaj pa izbiraj sama!

Žena: Dobro, jaz izbiram! Gremo torej v Nicolo!

★

— Zakaj te je pa birt vrgel iz gostilne?

— Eh, samo malenkost! Zaradi nekoga poziva.

— Kako? In s tem si ga tako razžalil?

— Ne. On me je pozval, da naj plačam ceho.

Hotel 'Madeira'

Vrboska

(na otoku Hvaru) Dalmacija. Daleč na okrog je znan ta kraj ne samo radi krasnih plaž, velikih borovih gozdov in modernega hotela, temveč radi svoje pozicije, kjer absolutno ni komarjev tako, da lahko gostje nemoteno uživajo večerni mir zabave. Garantiramo tudi za prvovrzdno čistočo (brez vsakih golazni!!) Pension od Din 50.— do 60.— dnevno.

Hotel 'Troha'

Bled

Znatno znižane cene, ob nedeljah zabave. Sobe že od 10.— Din naprej, dijaki, trg. potniki samo Din 5.— Porcija rib samo Din 10.—. Postrvi po velikosti. 10 dnevni abonma, vključno vse takse samo Din 440.— Vsak večer plesne zabave!

Sree, ledvice, živce, ženske bolezni, spolno slabost, notranje žlezde, nerovo, skleroza, zdravi z uspehom naše najmočnejše prirodno ogljikovo mineralno

Radensko kopališče, Slatina Radenci (pri Mariboru).

Od 15. maja vozi direkten vagon iz Ljubljane do Radencev brez prestopa. Iz Ljubljane odhaja ob 7.20 zjutraj.

Ako si hočete ohraniti mladostno svežost,

tedaj treba da redno pijete znamenito ROGAŠKO SLATINO »TEMPEL«, ki vam na prijeten način čisti Vaš organizem.

Rimske toplice

Jugoslavenski Gastein

zdravi nervozo, ženske bolezni, revmo itd. Znižane pavšalne cene. Prošpekti brezplačno pri kopalniškem ravnateljstvu.

Obiščite hotel NOVO ŠVICARIJO

v ROGAŠKI SLATINI.

Pod istim vodstvom hotel

MARIBORSKI DVOR

Maribor

30 sob, kopalnice, avtogaraže, hišni telefon, avtotaxi, sobe od 20.— Din navzgor. Klubove sobe pripravne za bankete. Prvovrstna restavracija.

Se priporoča ADAM ORESNAR

TO MORATE BRATI!

Pod pisanim zmajem

Roman skrivnostnih razodetij

Ta izvorni slovenski roman je začel izhajati pred dvema letoma v Mariboru v tedniku »Razgled« in je vzbujal veliko pozornost. Izšel pa je samo prvi del tega romana, ker je izdajatelj »Razgleda« pred drakonsko cenzuro tedanjega režima s svojim listom pobegnil iz Maribora v Ljubljano. V Ljubljani pa je v tistih viharnih dneh, ko je Slovenijo zajel bojevnikiški pokret, bila situacija taka, da... No, to ne spada semkaj.

Skratka: »Razgled« je prenehal izhajati in s tem tudi roman »Pod pisanim zmajem«.

Zdaj pa bo spet izhajal v »Glasu« in ni dvoma, da ga bodo brali vsi naši čitatelji z največjim užikom, tako tisti, ki se za politiko zanimajo kakor tisti, ki se za politiko ne zanimajo.

Roman »Pod pisanim zmajem« je napisan po skrivnostnih sanjskih razodetjih in igra leta 2112 po Kristu, torej v tistih časih, ko bo po vseh znamenjih, napovedih in prerokbah Panazija že zavojevala Panevropo, in ko bo v banški palači na Bleiweisovi cesti sedel kitajski mandarin.

Senzacija leta 2112

Kako zanimiv je ta roman, naj za primer omenimo poglavje »Zadnja konferenca«, v katerem je opisan za Slovence velepomemben dogodek, ko je bila na 1. avgusta 2112, v ljubljanski Kazini, ki je bila tedaj prvglašena za nevtralnata tla, sklicana politična konferenca. Bila je to 171. konferenca v teku zadnjega stoletja, na kateri naj bi bil še enkrat podvzet poizkus doseči spravo me slovenskimi klerikalci in liberalci.

Časi so resni, razmere v dečeli neznosne, ljudstvo je vse zbegano... čigava je sploh še zemljica slovenska?... povsod se klatijo tolpe divjih Azijatov, njih kamele bodo kmalu popasle zadnjo travico... v beli Ljubljani pa se gospodje tostran in onstran Ljubljane kakor pred sto leti še vedno prepirajo za načela in za stolčke.

Torej skrajni čas, da pride do sloge in odločnega nastopa združenih Slovencev, da se ne bo več mandarin na vse pritožbe ko do slej samo smejal in držal za trebuh.

Mr. Rybba in gospod prošt

In tako stopi tistega lepega toplega poletnega dne, točno ob 10. opoldne, tam iz kavarne »Emone« mister Rybba, predsednik časopisnega velekoncerna »U=O« in pomigne bližnji rikši.

»V Kazino! veli zajetni mister Rybba, sedši v rikšo, in mršavi kuli Knaf-Li-Čang krepko potegne in se spusti v trab po Šelenburgovi ulici, tuleč na desno in levo, da pasantje preplašeni odskakujejo.

V isti čas, ko prispe pred Kazino rikša z mistrom Rybbo, pripelje z druge strani krepki kuli Ter-Se-Glao v svoji rikši gospoda prošta.

Gospoda se pozravita in se podasta v Kazino. Medtem ko trajata konferenca, pa čepita tovariša, kuli Ter-Se-Glao in Knaf-Li-Čang, ob svojih rikšah tam na asfalt. nem tlaku, jesta čebulo in banane in imata modre pogovore o časih, ki so bili, so in še bodo...

Konferenca konča seveda brez uspeha, in ko prideta mister Rybba in gospod prošt iz Kazine, se brez pozdrava in mrkega obraza vsedeta v svoje rikše in se odpeljeta vsak v svojo stran.

»V Škofijo!« veli gospod prošt svojemu kuliču.

»Na magistrat!« veli mister Rybba svojemu kuliču. »Ampak po oni strani, po Prešernovi!«

Potem pa nanese nesrečno naključje, da tam na vogalu Wolfove, kjer stoji danes Šmalcova trgovina, rikši trčita. In kuliča, valeč krivdo drug na drugega, si besno skočita v lase — v veliko zabavo gospodov v rikšah in zbravnega občinstva...

Kakor so se pred sto leti slovenski časnikarji — tintenkuliji — lasali med seboj za gospode politike...

Slovenski davkarji v puščavi

Imenitno je tudi poglavje, ki pripoveduje, kako je 1. 2113 vrhovna japonska vevlada v Tokiu, obstoječa iz 300 ministrov, prišla do prepričanja, da so najboljši davčni uradniki slovenski, da daleč prekašajo češke, pruske in francoske davčne uradnike, ki so v prejšnjih stoletjih sloveli kot najboljši fiskali.

Zato mobilizira Tokio takoj celokupno davčno in finančno uradništvo Slovenije in ga pošilja kot letčo kolono v vse tiste dežele, kjer je davčni aparat pomanjkljiv oziroma kjer ljudje neradi plačujejo davke.

In tako so slovenski davkarji na večnem potovanju kakor Ahasveri, vi dijo sicer veliko sveta, toda žal samo najbolj puste in divje kraje: Saharo, Kamerun, Arabije puščavo, kjer se ptiček rodi, kakor je pel že oče Vodnik, in najsamotnejše otoke v Tihem oceanu.

Ginljivo opisuje avtor, kako junak romana Jo na zračnem potovanju v Tokio tam v neki majhni oazi sredi puščave Gobi, kjer je letalo pristalo naenkrat zasliši od nekod slovensko pesem: Domovina mili kraj, — kjer

visoke so gore, kjer zelene so planine mile trate in doline, cerkve bele kje stojé...

Pa stopi okoli vogala pogledat: tam pred borno mongolsko krčmo sedi pri mlačnem kislem pivu družba slovenskih davčnih uradnikov in prepeva. Lepo pojo, toda na obrazih jim leži globoka otožnost, staremu v službi osivelemu davkarju polzijo debele solze po velih licih... Domotožje domotožje! — — —

Na Slovenskem pa uradujejo kitajski davkarji. Ti se široko režijo, ko vidijo, kako voljno plačujejo Slovenci davke. Zato so od sile vljudni iz se pred vsakim davkoplačevalcem trikrat do tal priklonijo. To pa slovenskemu človeku dobro dè. Kaj takega v prejšnjih stoletjih ni bil vajen.

Usodepolni zmajček

Naše čitateljice pa bo posebnó zanimaj skrivnostni zmajček Ling. Ling, ki igra v tem romanu veli, ko in kaj usodepolno vlogo. Vse ženske so nore nanj — a vsem je ta zmajček v pogubo: kajti v bližnjem dotiku z njim postane vsa, ka ženska rumena.

Torej politično in nepolitično in sicer in sploh zelo zanimiv in kanten roman!

Prične izhajati v prihodnji številki »Glasa«.

Križanka

1	2	3	4	5	6
	7	8			
9	10	11		12	
13	14		15		
16			17		
18		19	20	21	
22		23	24	25	
	26			27	
28			29		

Vodravno: 1. triglavska dolina, 4. nakit, 7. sveta podoba, 9. osebni zaimek, 16. žensko ime, 17. iglavec, 18. del voza, 20. ura (srbohrv.), 22. veznik, 23. prva žena, 25. osebni zaimek, 26. nekdanje rimsko mesto v naših krajih, 28. utežna mera, 29. sinjska narodna igra.

Navpično: 1. kolonialno blago, 2. osebni zaimek, 3. veznik, 4. desni pritok Save, 5. kratica za ploskovno mero, 6. osebni zaimek, 8. del obraza, 10. svetnik, 12. francoski revolucionar, 14. moško ime, 15. neobut, 18. samostanski predstojnik, 19. moško ime, 21. sorodnica, 23. žensko ime, 24. žensko ime, 26. svetnik, 27. kemijski znak za aluminij.

Rešitev v prihodnji številki »Glasa«.

Zena pričakuje v jutrnji zori pijanega moža:

— Sram te bodi, komaj sva en teden poročena, pa že izostajaš z doma!

— Ampak zlata moja, samo svojim starim prijateljem sem opisoval prve dni zakona.

★

Natakarji med seboj: Gost mi je vrnil cigarete, češ, da smrdijo po sardinah.

Drugi natakari: Tem ljudem je pa res težko ustreči. Ravnokar mi je pa sličen sitnež vrnil sardine, češ, da smrdijo po tobaku!

SKRIVNOST SING - SINGA³

IZ ZAPISKOV DR. ANDERSONA

II.

V novi obleki

Čim opravi brivec svoje delo, prinesejo obsojencu lepo novo obleko, ki jo je naredil jetniški krojač nalašč za to pučko. Navada je, da krojač sam izroči obleko obsojencu z besedami:

»Tukaj tvoja nedeljska obleka! Pazi, da je ne pomažeš, da te mama ne bo kregala!«

Ta »dovtip« je tradicionalen, in bi bil prestopok proti bontonu, če bi ga krojač ne povedal.

Zdaj stopi v celico duhovnik, da pomaga obsojencu preko zadnjih težkih ur, da ga tolaži in bodri, da ž njim kvarta in ga tako zamoti, da siromak pozabi, kaj ga čaka...

Navadno pa je ta ugovorna pomoč bolj razburjena kot pa smrtni kandidat. V 25 letih svoje službe nisem videl še nobenega dohovnika, pastora ali rabinerja, ki bi to mislijo opravil s potrebnim mirom. Pač pa se je često dogodilo, da je obsojenec miril in bodril duhovnika.

Okrog petih popoldne pridejo obsojenčevi svoji, da se od njega poslovijo. Ta čas je pičlo odmerjen in traja le eno uro. Mnogi kaznjenci se sploh branijo sprejeti svojce, boječ se, da bi izgubili pogum umreti...

Ko je tudi zadnje slovo v kraju, sledi zadnja pojedina, krvniška pojedina. Vsakemu obsojencu je dovoljeno, da si sam izbere jedajočo in pijačo, in če le mogoče, mu izpolnijo vsako željo.

Toda le redkokdaj sem videl, da bi obsojenec spravil vase več kot dva ali tri grizljaje.

Ostanke pojedine razdelijo med njegove tovariše, ki jih on sam določil. In tako naroči obsojenec navadno zelo obilno pojedino, da s tem pred svojo smrtjo napravi tovarišem še nekaj veselja.

Obsojenec torej le malo použije, zato pa temveč kadi. Ker pa otrokom in na smrt obsojenim ne damo v roke ognja, prižge cigareto vedno paznik skozi omrežje.

Krvnik se dolgočasi

Medtem ko obsojenec zamišljeno gleda za oblaki dima, se njegov krvnik že pridno pripravlja. Pregleda generatorje, preiskusi zanke na električnem stolu in izolatorje, in če je vse v redu, se poda v malo posebno celico in tam čaka povelja.

S krvnikom nihče ne spregovori besede, razen če je k temu službeno kako primoran.

In tako mora krvnik sam skrbeli, kako si bo prebral čas čakanja. Krvnik Davis je imel vedno s seboj flavto in je sviral žalostinke. John Hilbert pa je imel v svoji »službeni torbi« igro kart in ko je stopil v svojo celico, je takoj pričel pokladati paciente; včasih je bil tako zaverovan v to, da so ga moral kar potresti: »Na noge! Čas je.«

Ob pol enajstih ponoči pripeljejo po zakonu predpisanih 12 državljanov, ki morajo biti kot priče

pri usmrtni navzoči, v »celico smrti«. Poprej pa jih matančno preiščejo, da ne bi kdo imel pri sebi fotografskega aparata; ker fotografiranje eksekucije je strogo prepovedano.

Vendar je nekoč le uspelo nekemu prepredenemu novinarju, da je vtihotapil fotografski aparat, in kljub prepovedi fotografiral usmrtev Ruth Snyderjeve. Pritrdil si je bil namreč majčken aparat na gleženj in ko se je Ruth usedla na električni stol, je nekoliko privzdignil hlačnico in sprožil vzmet. Ta slika mu je prinesla 10.000 dolarjev...

Ko so priče preiskane, jih povedejo v celico, kjer se usedejo na leseno klopo.

V celici smrti

Zdaj pogleda krvnik na uro: točno 11 je. Telefonira ravnatelju jetnišnice in stopi k stikalu. Usmerjenih korakov se poda ravnatelj z dvema paznikoma k celici smrti. Tukaj napravi z žepnim nožičem eden paznikov podolgovato zarezo v hlačnico obsojenca, približno v višini kolena; tam namreč pritrdijo elektrodo...

S duhovnikom na čelu vstopi žalostni spreved v »celico smrti«. Čeprav sem prisostvoval 138 usmrtnim, se spominjam le treh primerov, da je bilo treba obsojenca zvezati; enega so pa morali prinesiti. Navadno se pa noben obsojenec ne upira in pokorno sledi duhovniku, ki mrmra molitve...

Zdaj smo torej v »celici smrti«. To je velik štirikoten prostor brez oken gladke stene pa osvetljujejo močne obločnice...

V ozadju je dvoje vrat: ena vodijo v mrtvašnico, druga pa v celico, kjer čaka krvnik. Tako je predvideno, da se krvnik in obsojenec nikoli ne vidita. V vratih, ki vodijo v krvnikovo operacijsko celico, je majhna odprtina v višini oči, skozi katero vidi krvnik samo prostor, kjer stoji šef-zdravnik...

Električni stol stoji na kavčukasti preprogi, za njim pa je postavljena nosilnica, na kateri bodo čez nekaj minut obsojenca odnesli v mrtvašnico.

Na steni je napis z velikimi belimi črkami: »MIR!«

Ničesar ni slišati kot težko dihanje navzočih... Včasih pa je ravno v teh trenutkih slišati nekakšno podzemsko grmenje. To je newyorški brzovlak, ki komaj 100 metrov od Sing-Singa oddaljeno bobni preko mostu reke Hudson... In obsojenec ve, kaj pomeni to bobnenje: vlak... New York... svoboda... življenje...

Toda za taka premišljevanja ni več časa, že ga zgrabijo strežaji. Nemo jim pustiti, naj delajo, kar morajo...

Posade ga na stol. Ude mu privežejo z jermenom... usnjena maska mu zakrije obraz do brade...

Zgornjo elektrodo pritisnejo na čelo, spodnjo na golo koleno, tam kjer je bil narejen urez v hlače...

Vsi bi gibli so trajali pred leti štiri minute, štiri mučne, neskončne minute... Danes pa gre vse to

bliskovito, strežaji so sijajno izvežbani, in traja vse skupaj le 30 do 40 sekund...

Tok!

Zdaj dvigne šef-zdravnik roko in v istem trenutku okrene krvnik stikalo... »Tok!«...

Prasketanje napoli; prostor, in kljub jermenom se telo obsojenca divje vzpne...

Truplo položijo na nosila in odnesejo v mrtvašnico, kjer takol izvršim avtopsijo...

Medtem pa je krvnik že zapustil svojo celico in pregleduje električni stol, če se ni kaj pokvarilo. Potem po obišče mene.

Zdaj šele vidi svojo žrtev. Navadno ga pogled na mrtveca ne gane bogve kako. Toda spominjam se krvnika Johna Hilberta, ko je nekoč gledal pravkar prežagano glavo mrtveca, pa me je vprašal: »Kaj menite, doktor, ali »oni« zelo trpijo?«

Mogel sem ga pomiriti, kajti v resnici je smrt z električnim tokom brez bolečin in najhitrejši način zapustiti to solzno dolino. Človek na električnem stolu ima občutek, kot bi ga bliskoma nekaj strahovito udarilo po glavi, in v naslednji desetinki sekunde je že nezavesten. Ima isti občutek kot boksar, ki je zbit v knockout.

V splošnem pa krvnik po svojem opravilu ni posebno zgovoren. Nalaho se prikloni in me vpraša: »Vse v redu, doktor?«

»Vse v redu!«
»Potem pa lahko grem. Na svidenje!«

Da po pravici povem, nisem na to svidenje prav nič radoveden. Potem si popravi krvnik pred ogledalom svojo elegantno kravato, natakne fine rokavice in zapusti mrtvašnico.

Kakor sem že omenil, je krvnik Sing-Singa popoln gentleman, hladen, umerjen, kot kak elektroinženir. Njegovo delo je čedno; on ubija po najmodernejših metodah...

Ženske na električnem stolu

Dve ženski mi bosta vse življenje ostali nepozabljeni: dve ženski ki sta prišli v Sing-Sing, da tukaj umreta; plavalca Anna Buzzi in črnolasa Jane Antonio.

Takrat so preživljali jetniški namščenci in kaznjenci čudovite tedne. Že več let je Sing-Sing izključno moška kaznilnica in je zato razumljivo, da sta ti dve mladi lepi ženski vznemirili vseh 3000 prebivalcev kaznilnice. Ženstvo ne izgubi nikjer svoje privlačnosti, tudi ne za zidovi jetnišnic...

Ako obsodijo kakšno žensko na smrt, jo takoj pripeljejo v Sing-Sing, kjer je zapro v posebno celico. Njeni moški tovariši je ne vidijo, toda vendar kaj kmalu zvedo, da imajo žensko »tovarišico«. In zdaj prične svojevrstna poročevalska služba. Vsak jetnik, »smrtnega oddelka« izkuša, včasih po najčudnejših potih, zvedeti kaj več o tej tovarišici. In čudno je, kako se v trdih zakrknjenih srcih teh dečkov zbuja mehko sočutje, če gre za žensko. Vsi kandidati smrti brez izjeme obožujejo svojo »kolegico« s čisto ljubeznivo brezupnih...

Astrološka napoved

Za 13. junij.

Na nebu so še vedno slabe konstelacije. Današnji dan bo neugodno vplival na poslovno življenje, zlasti na denarstvo, kakor tudi na opravke po uradih in oblastnih. Boljše je tako opravke danes odložiti. — V rodbinskem življenju pretijo nesoglasja, konflikti med starši in otroki. Za januarce je danes posebno slab dan.

Za 14. junij.

Spremenljiv dan, za majhno zadevo dober, za velike pa slab. Na nebu so znamenja, ki kažejo na ločitev, boizen in smrt. Rodbinsko in ljubavno življenje je danes prizadeto; razočaranja in razdori. — V splošnem dan, ko bodite v vsem previdni in ne izgublajte živcev. — Tendence kažejo vedno na slabo.

Za 15. junij.

Vse čuvstveno življenje bo danes pod neugodnimi vplivi: vznemirjenja, razburjenja, razpaljenost strasti. — Tudi v poslovnem življenju bo danes prevladovala nevzornost. — Za promet nič dober dan.

Za 16. junij.

V življenju marsikake ženske utegne današnji dan biti pomemben. Kaže jim na spremembe in sicer na dobro, četudi bi trenutno morda izgledalo slabo. Za umetnike je danes dober, spodbudljiv dan. Tudi poslovne zadeve so danes v boljših aspektih, marsikaj se posreči in prinaša zadovoljnost.

Za 17. junij.

Ljubavne zadeve bodo danes prizadete: ovire, vznemirjenja, nevšečnosti. V zakonih bolj in skrb. Za zaroke in poroke slab dan. Moškim pretijo denarne izgube po ženskah. Marsikakemu moškemu bo križal življensko pot ženski sovražnik, ki se ga ni nadjal. Za poslovno in poklicno življenje, kupčije, pogodbe in razne transakcije v splošnem ugoden dan.

Za 18. junij.

Za umetniško in duševno delo dober dan: pobude in podvigi. Na nižje človeške nagone pa vpliva današnji dan bolj slabo; napravlja ljudi prevzetne, ošabne in izljalne. Za opravke na oblastnih nič dobro. V poklicnem življenju težave: nezaupljivost in nasprotstva.

Za 19. junij.

Današnji dan je v znamenju sončnega mrka, ki pri nas ni viden, ki pa v deželah »Dvojčkov« utegne učinkovati usodepolno. Astrologi si od tega dne nič dobrega ne obetajo. Kaže na vznemirljive dogodke, atentate, revolucione pokrete, nezgode. — Za privatno življenje je v splošnem dober dan.

»Kaj vam pade v glavo?« kriči šef trgovine. Ni še tega pol ure, ko sem vas vrgel von, pa ste že spet tu! — »Res,« pravi trgovatni agent, »toda jaz nisem izmed tistih, ki take reči zamerijo.«

»Kje pa boste odslej živeli gospa, ko ste obe hčerki omožili?«

»Moja zeta se zdaj prepirata. Eden hoče, da bi žvela v Ljubljani, drugi bi me pa rad videl v Marlboru.«

»To sta pa zares idealna zeta!«
»Idealna? ko pa me hoče Ljubljani, dan imeti v Marlboru, Marlborčan pa v Ljubljani!«

LEPOTE NAŠE DOMOVINE

Na Dolenjskem lušno je

Ljubljana, 12. junija.

Za ta skriti kotiček slovenske zemlje s krasnimi logi in hribočki, s starinskimi gradovi in vinogradi, s sanjavimi rekami in potoki. — vlada med ljubitelji naravnih lepote toliko zanimanja, kakor še nikoli doslej. Saj kažejo dolenjski kraji vprav v tem času največ svojih lepote in privlačnosti.

Kljub slabim železniškim zvezam moramo javnost opozoriti na to, da si lahko z edino vlakovno zvezo z jutranjim izletniškim vlakom privoščimo užitek, ki ostane vsakomur v trajnem spominu.

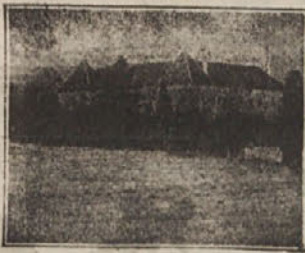
Za nedeljo se pripravlja Dolenjska na sprejem številnih ljubljanskih in izvenljubljskih gostov, ki bodo iz vseh krajev prihiteli gledat čare male, a zato tako čudovito lepe slovenske zemlje. Sever, jug, vzhod in zahod si podajo rok. Pridejo Slovenci iz raznih krajev, pridejo tudi Hrvati in drugi, da pod pokroviteljstvom delavnega novomeškega župana nastopijo pot v

Dolino gradov

Iz teh skritih lepote predelov odnese vsak izletnik nepozabne vtise. Prepričani smo, da se bo

družina častilcev naše Dolenjske s tem izletom povečala. Kajti prvi množici izletnikov se bodo pridruževale vedno nove. Saj smo v teh težkih dneh vsi potrebni odmora, osvežitve in okrepčila, ki ga človek dobi v največji meri le v prirodnih lepoteh, kakor jih skriva naša Dolenjska.

V izletniškem vlakom se bo zato v nedeljo izletnikom priključila množica omih oboževalcev Dolenjske, ki se izletu niso mogli pravčasno pridružiti, pa bodo temu zmagovitemu pohodu sledili vsaj s srcem in z odločnim sklepom: »Prihodnič ne boste potovali brez nas!« Tako je. Saj naša zemlja je — naše življenje.

Troje domov v Dolini gradov: Gradovi Zalog, Klevč in Stari grad

Novo mesto, dolenjska metropola.

Opazke tedna

Napredek je pri nas Slovencih vsakomur viden in se ga veselimo z združenimi močmi. Še pravkar so bili med nami ljudje, ki so se vsak dan sprosti tresli pred kopo rubežni. zdaj so pa razmere že toliko »napredovale«, da se, hvala Bogu, tresejo samo še po enkrat na teden.

*

Guverner nemške Narodne banke je prišel v Beograd. Listi natanko poročajo, kako je bil sprejet in kje bo stanoval, kod bo hodil, o tem pa — natanko molče.

*

Piščejo, da je v Franciji položaj olajšan. Delavci se bodo vrnili na delo, mezdre bodo povišane in 40 urni delavnik vpeljan. Vse je v redu, samo — stavke se širijo.

Jugoslovensko učiteljsko združenje je objavilo 14 točk svojih zahtev. Medtem pa, ko smo mi resni ljudje prebirali, odobravali in naglašali važnost vseh teh zahtev, ker cenimo učiteljsvo kot steber ljudske pravde, se je primuzal k nam pritlikavec, češ: »Ali še ne poznate usode versajske mirovne konference?« Strašno, ali ne, kako se pri nas vse profanira!

*

Delavnost diplomatov: Najrajši bi dokazali, da zajci preganjajo lovca.

*

Dva božiča imajo na Hrvaškem. Dosedanjega obhajajo 25. decembra, novega pa 11. junija, rojstni dan Antona in Stjepana Radića. — Mi Slovenci imamo en sam Božič, pa ne moremo nikamor, kaj bo šele s Hrvati, ki bodo poslej imeli dva!

Narednik razlaga vojakom v zrakoplovni četli spuščanje in dviganje balonov. Pa vpraša vojaka:

— Kaj boš napravil, če bočeš, da se bo balon dvigal?

— Metal bom vreče s peskom iz balona!

— Dobro! Če boš pa hotel, da balon pristane na zemlji, boš pa?

— Zložil bom zopet vse vreče nazaj v balon!

Oz domačih gajev

Avgusta Gaberščikova

Večerno pismo

One tihe, bele sanje, dragi, spremljajo pojoče sence. Grudi mi drhtijo.

beli slap ovija rame.

Veš, trenutki so, ko mislim, da ti moram darovati mir in vzvaloviti svoje misli.

vžgati jih ko plamen.

ki naj zate žge in pali,

da ostane le trpljenje zame.

★

V vrsti ženskih pesmic, ki so širše šemu krogu ljubiteljev našega lepote slovoja primeroma malo znane, je Gaberščikova Avgusta, sotrudnica »Ženskega sveta« talent, ki zasluži pozornost. Njene pesmi, pisane v prostem ritmu in svobodnem verzu, so iskreni izpovedi trenutnih občutij. Naša pesem je ponatisnjena iz XI. letnika mesečnika »Ženski svet«, l. 1933, stran 102.

Zdravnik: Vaša bolezen je živčnega izvora. Nujno potrebujete razvedrila. Recimo: pojte med delom, da se tako malo razvedrite!

Bolnik: To je nemogoče, gospod doktor! Jaz sem po poklicu — trobentač!

★

— Oče, moram ti nekaj povedati! Danes zjutraj sem se tajno poročil!

— Ne obsojam te, sin moj. Jaz sam sem poročen človek in res ne morem bližnjega za takšne neumnosti, na kakoršenkoli način obsojati.

Glas je poceni

Spretni in pripravljene pridejo vedno

prvi na cilj

enako v uradnem, poslovnem in družabnem pogledu.

Tudi Vi si lahko osigurate zaviden položaj v družbi in poklicu, če se dobro naučite kakega tujega jezika. Mi Vam nudimo edino priliko, da se na lahek in zabaven način naučite doma brezhibno:

NEMŠČINO	v 6 mesecih
FRANCOŠČINO	v 6 "
ITALIJANŠČINO	v 6 "
ANGLEŠČINO	v 4 "
STENOGRAFIJO	v 2 "

Celokupni stroški 30 dinarjev mesečno.

Tisoč laskavih priznanih pisem od naših hvaležnih članov vseh položajev in iz vseh krajev države in inozemstva, dokazujejo edinstveno uspešnost originalne metode »PERFEKT«.

Sporočite nam, za kateri jezik se zanimate, pa Vam bomo poslali popolnoma brezplačno predavanja za prvih osem dni, istočasno z obširnimi prospekti in obvestili o delu in uspehu naše šole.

DOPISNA ŠOLA TUJIH JEZIKOV

„PERFEKT“

Kralja Aleksandra 10

BEOGRAD

Poštni predal 557

Za tople dneve

69895-9193

64895-4487

49-

61965-8470

59-

66995-6182

89-

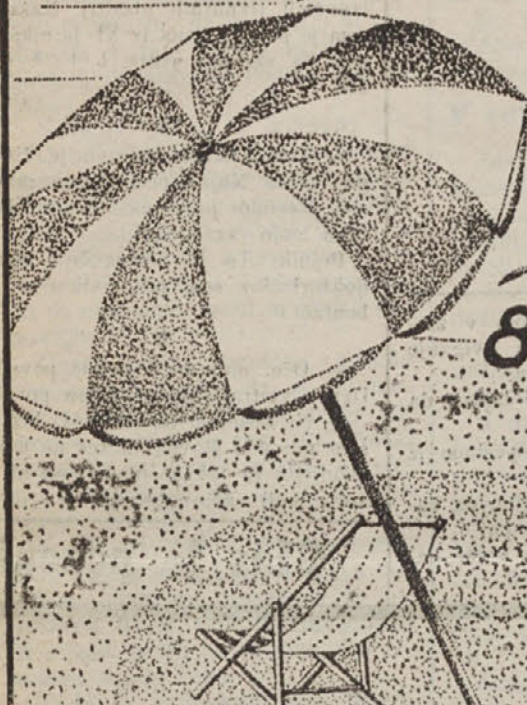

2027-34858

79-

1937-27

Bata

PREDSEDSTVO MESTNE OBČINE LJUBLJANSKE
naznanja žalostno vest, da je umrl član mestnega sveta
ljubljankega, gospod

JARC EVGEN,

PROFESOR V P., BIVSI PODŽUPAN LJUBLJANSKI,
DRŽAVNI IN DEŽELNI POSLANEC itd. itd.

Velezaslužnega moža, ki je vse svoje sile posvetil
delu za napredek našega mesta, bo ohranila Ljubljana v
trajnem spominu.

V LJUBLJANI, dne 6. junija 1936.

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši
znesek 5 Din. Drž. in ban. davek
3 Din. Oglasniki, ki iščejo službe,
plačajo samo po 25 par za besedo.
Na pismena vprašanja je priložiti
za odgovor 2 Din v znakah. —
Mali oglasi so plačljivi takoj pri na-
ročilu

HRANILNE KNJIZICE

prodane ali kupite najbolje potom
moje oblast vono dovoljene pisarne —
Denar tako j. Priložite znakke.

RUDOLF ZORE, Ljubljana
Gledališka ulica 12. Telefon 88-10.

Izdelovalnica

harmonik

izdeluje tango har-
monike, hromaticne,
sprejemajo se vsi god-
beni instrumenti v
popravilo.

DRAGO JANC

Ljubljana, Sv. Petra
cesta 55.

Znanja želi

naobražen gospod, srednjih let, pri-
jazne zunanosti, z gospodično ali
gospo do 40 let, samostojno in pre-
skrbnjeno. Poznejša ženitev ni izklju-
čena. Cenj. dopise pod »Simpatija
pred vsem« na upravo lista.

Vsak zahtevaj Glas

TELEFON 20-59

Suha drva, premog in ka-
r-
bopakete dobite pri
L. POGACNIK - Bohoričeva 5

Prazno sobo
za pisarno, najraje v pritličju v
centru mesta, bližina pošte, se išče.
Cenj. ponudbe na upravo lista pod
»Takoje«.

KAUCE,

otomane, modroce, posteljne mreže,
zložljive postelje, fotelje, rolete, za-
vese, preproge, sploh vsa tapetniško
opremo nudi najugodnejše

Egon Zakrajšek,
tapetništvo, Ljubljana, Miklošičeva c.
34, telefon 34-84. Prodajamo vsako-
vrstno blago za pohištvo, zavese,
gradl za modroce, vse tapetniške
potrebščine.

KOLESA

za časa velesojna veliko znižano
cene. Na zalogi prvovrstna nemška
kolesa Miele, Dürkopp, Original
Adler — že od Din 700 naprej.
REMEC OSKAR
Dolenjska cesta 5. Ljubljana.

VASE

pisalne stroje,
računske stroje,
registrirne blagajne

VAM

poceni in strokovno popravi
BORIS V. SIMANDL,
Ljubljana, Kolodvorska ul. 11.
telefon 24-37.